NA DOSLECH

IV./ 2020 • **NEWSLETTER** • VYDAVATELSTVÍ **SUPRAPHON, a. s.** WWW.SUPRAPHON.CZ

OTA PAVEL 90

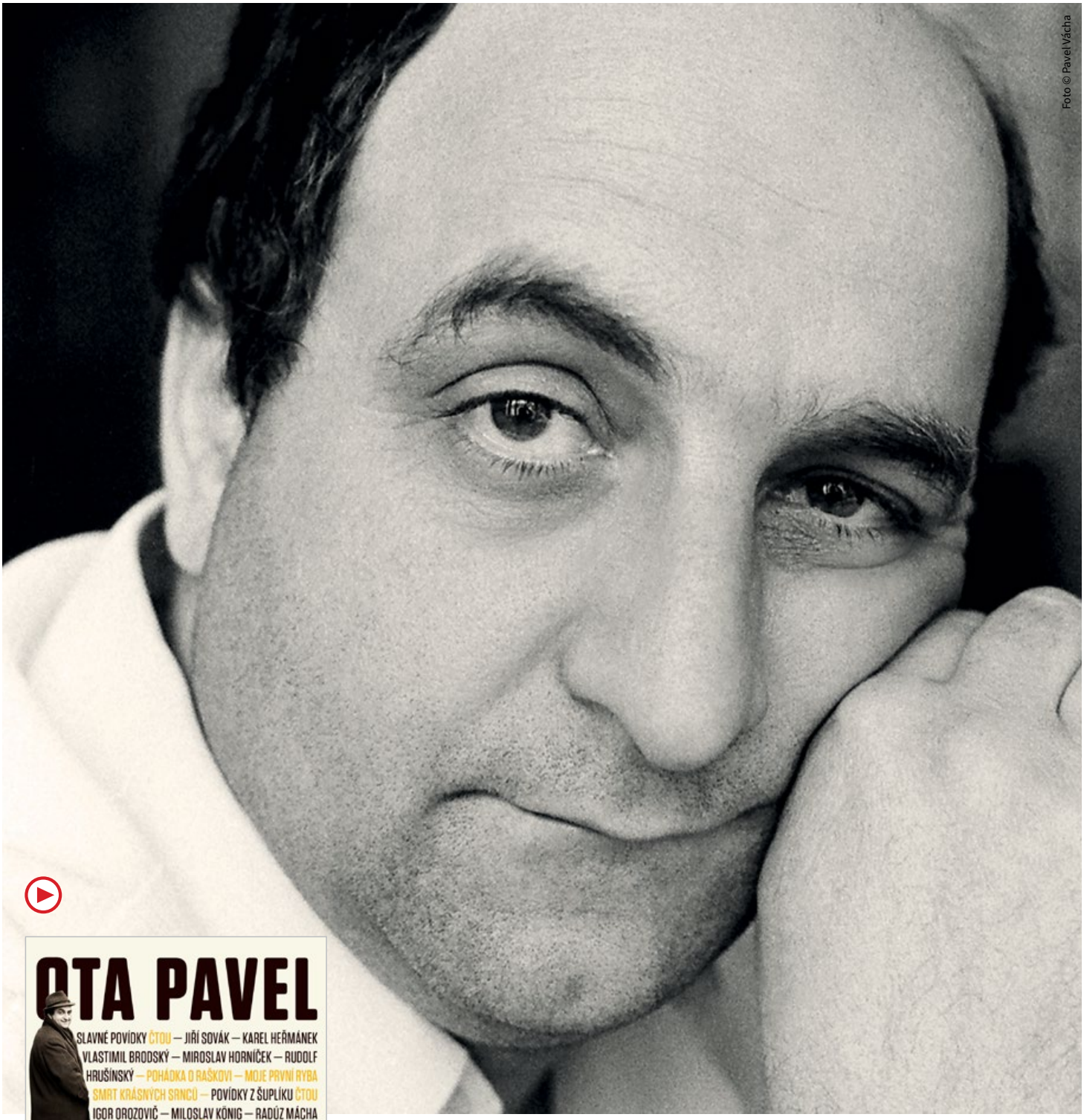

Foto © Pavel Vácha

SU6616-2

OTA PAVEL 90

K devadesátému výročí narození spisovatele Oty Pavla vychází obsáhlá audiokniha sestavená ze slavných i neznámých povídek v interpretaci čtyř hereckých generací

Ve čtvrtek 2. července 2020 by oslavil devadesáté narozeniny jeden z nejvýznamnějších českých spisovatelů dvacátého století Ota Pavel, který předčasně zemřel v roce 1973 ve věku nedožitých čtyřiceti tří let. K výročí narození slavného spisovatele vydává Supraphon na 2CD-MP3 i v digitálních formátech rozsáhlou audioknihu, která obsahuje bezmála devět hodin jak legendárních nahrávek ze sedmdesátých až devadesátých let, tak i zcela nové nahrávky z knihy Povídky z šuplíku objevené v pozůstalosti a publikované teprve v roce 2017 při souborném vydání celého díla Oty Pavla v nakladatelství Slávky Kopecké. Vznikl tak unikátní komplet, který posluchačům dopřeje nebývalé množství znamenitých nahrávek zachycujících souznění hereckých interpretů čtyř generací s poetickým dílem Oty Pavla.

Nová audiokniha byla příznačně nazvaná **Ota Pavel – Povídky.** Mezi slavnými povídkami na prvním CD například nechybí: *Sedm deka zlata, Smrt krásných srnců, Kapři pro wehrmacht, Jak jsem potkal ryby, Moje první ryba či Zlatí úhoři* v interpretaci takových legend, jako byli: **Vlastimil Brodský**, **Rudolf Hrušínský**, **Jiří Sovák** a **Miroslav Horníček.** V kompletu je i dramatizace *Pohádky o Raškovi* z roku 2011 kde v režii **Jana Jiráně** hrají: **Josef Somr, Petr Vacek**, **Simona Stašová**, **Jaroslava Kretschmerová** či **Jiří Lábus.**

„Při editorské práci na Sebraných spisech Oty Pavla jsem objevila mnoho neznámých novinových článků autora, četnou korespondenci s bratry a především pak skvělé povídky, které za života spisovatele nevyšly v autorizované podobě, jen všelijak zmrzačené tehdejšími cenzurními zásahy. S pokorou a trvalým obdivem jsem tehdy uspořádala tuto pozůstalost do knížky Povídky z šuplíku,“ uvedla nakladatelka **Slávka Kopecká** ke knížce, ze které pro „výroční“ audioknihu bylo nahráno jedenáct povídek v podání mladých herců: **Radúze Máchy**, **Igora Orozoviče** a **Miloslava Königa**.

Radúz Mácha při nahrávání *Povídek z šuplíku* řekl: *„Bylo to pro mne nesmírně inspirující a s obrovskou chutí jsem si neznámé povídky doma znovu a znovu předčítal, když jsem se připravoval na jejich natáčení. Ty texty jsou skvostné. Silné, upřímné, dlouho ve mně rezonovaly a velmi mne zasáhly. Opravdu si vážím být v tak krásné společnosti těch velkých jmen hereckých bardů, kteří jsou v nahrávkách audioknihy spolu s námi mladšími. Bez nadsázky také můžu říct, že to byl další splněný sen.“* Jeho kolega z Národního divadla **Igor Orozovič** k tomu poznamenal: *„Ota Pavel je pro mě esence české kultury. Mám dojem, že tak, jak to cítil on, by chtěli cítit všichni Češi. V jeho příbězích je lidskost se všemi zákrutami, láska k vlasti a přírodě, krása, smutek i legrace a všechno je to servírované s neuvěřitelnou upřímností, lehkostí a v úžasné literární kvalitě. Měl jsem zpočátku ohromný respekt, když jsem si uvědomil, že máme být v rámci jedné audioknihy s legendami jako je Horníček, Brodský nebo Sovák, ale trochu mě uklidnilo a zároveň překvapilo, že Ota Pavel byl v době, kdy ty povídky psal, v našem věku.“* **Miloslav König**, jedna z nejvýraznějších osobností hereckého souboru Divadla Na zábradlí podotknul: *„Styl Oty Pavla má pro mě v sobě něco typického pro Čechy. Pro barvu jazyka, která je u nás pořád ve vzduchu a kterou možná formoval a inspiroval. A to přesto, že jsou jeho texty velmi poetické a nějak smutné.“*

Audiokniha **Ota Pavel – Povídky** vychází na 2CD-MP3 i v digitálních formátech v pátek **29. května**

JITKA ZELENKOVÁ

OSLAVÍ ŽIVOTNÍ JUBILEUM ALBEM NEJVĚTŠÍCH HITŮ

Supraphon nachystal při příležitosti významného životního jubilea zpěvačky Jitky Zelenkové její nové kompilační album největších hitů. Album „Best Of Jitka Zelenková" obsahuje více než dvacet písní, které mapují její úspěšnou hudební dráhu. Ve výběru nechybí všechny velké hity včetně duetů s Karlem Gottem, Karlem Černochem, Karlem Zichem a Davidem Krausem. Narozeninové album vyjde sedm dní před kulatinami zpěvačky na CD i v digitální podobě.

Věk se u dam obvykle neprozrazuje, v případě zpěvačky **Jitky Zelenkové** tak ale lze učinit bez obav, protože letošní sedmdesátku by jí hádal málokdo. O své skvělé formě, životní energii i stálé chuti do zpívání přesvědčí všechny fanoušky novým albem **Best Of Jitka Zelenková** a sérií podzimních koncertů, které by měly vyvrcholit v listopadu vystoupením v pražské Lucerně, které chystá agentura Ságl Production.

Velkou retrospektivu hitů Jitky Zelenkové si lze vychutnat již nyní, díky výběrovému albu. Zpěvačka sama vybrala a sestavila jednadvacet zásadních písní, které lemovaly její úspěšnou uměleckou kariéru. *„Vycházela jsem z toho, jaké písničky si za ta léta nejvíc oblíbili posluchači. Dalším kritériem bylo, které skladby nejvíc fungují na koncertech, ale hlavně to je průřez všemi mými alby od roku 1979,"* upřesňuje Jitka Zelenková výběr písní. Posluchači tak mohou sledovat jeden pozoruhodný hudební příběh, který ještě zdaleka nekončí. Sametový hlas Jitky Zelenkové je již od začátku 70. let všeobecně známý především díky řadě kvalitních nahrávek vzniklých z dlouholeté spolupráce s Orchestrem Ladislava Štaidla.

Repertoár Jitky Zelenkové je žánrově pestrý a zahrnuje pop, swing i šanson. Vždy si pečlivě vybírala nové písničky a zvláštní důraz kladla na texty. Především díky svému dvornímu textaři Eduardu Pergnerovi má na svém kontě hity, jejichž slova si vybaví snad každý – *Bez lásky láska není*, *Ty mně smíš i lhát*, *Rád*, *Máme si co říct*, *Smůla bude v tom*... Všechny velké šlágry jejího života včetně duetů s Karlem Gottem, Karlem Černochem, Karlem Zichem a Davidem Krausem jsou zařazeny na tomto výjimečném sampleru. *„Vždycky, když jsem připravovala duet, řídila jsem se jedinou věcí, aby k sobě hlasy dobře ladily. Ke třem skvělým Karlům (Gottovi, Černochovi, Zichovi) přibyl David Kraus, kterého jsem si vybrala před několika lety, když jsem ho slyšela zpívat známý standart Mona Lisa od Nat King Colea. Skvělá příležitost se nám naskytla před dvěma lety, kdy jsem natáčela album Intimity. David byl jasná volba pro krásný duet Pouhý známý,"* dodává Jitka Zelenková ke čtyřem duetům vybraným na narozeninové album.

Album **Best Of Jitka Zelenková** vychází v pátek **29. května 2020** na CD i v digitálních formátech.

Foto © Lenka Hatašová

SU6597-2

VIDEO

Brno – DRFG arena – 9. 2. 2021
Praha – O2 arena – 20 a 21. 2. 2021
Pardubice – Enteria arena – 27. 2. 2021
Ostrava – Ostravar Aréna – 6. 3. 2021

Foto © Jaroslav Noska

MAREK ZTRACENÝ DO ROKA A DO DNE!

Po dvou vyprodaných megakoncertech v O2 areně se Marek Ztracený rozhodl udělat mimořádné gesto. Oznámil návrat do O2 areny a přidal největší haly v Čechách a na Moravě. Dvacet tisíc lístků věnuje zdravotníkům, policistům, hasičům a všem, kteří riskovali svoje zdraví pro zdraví ostatních při boji s koronavirem. Turné se uskuteční na začátku příštího roku.

V únoru uspořádal Marek Ztracený největší hudební události tohoto roku. Dvakrát za sebou vyprodal O2 arenu a tyto jedinečné koncerty ocenily desetitisíce fanoušků. Na unikátní show přizval jako hosty Hanu Zagorovou, Martu Jandovou a virtuálně i Karla Gotta, kterému napsal píseň Ta pravá. Náhlá pandemie zásadně změnila plány, a proto se rozhodl nic neuspíšit a skoro do roka a do dne uspořádat výjimečné turné. Vstupenky budou v prodeji od pondělí 11. 5. v síti Ticketportal a v případě O2 areny i v síti Ticketmaster.

Halové koncerty proběhnou 9. 2. 2021 v brněnské DRFG areně, 20. a 21. 2. 2021 v pražské O2 areně, 27. 2. 2021 následuje Enteria arena v Pardubicích a 6. 3. 2021 Ostravar Aréna v Ostravě. Na nich slibuje velkolepou show a představí nejen své zásadní hity, ale i aktuální album Planeta jménem Stres, které vydal na začátku letošní roku.

„Napadlo mě, že by bylo fajn poděkovat a udělat radost lidem, kteří si v posledních měsících ‚makli' nejvíc a riskovali své zdraví pro zdraví ostatních. Rozhodli jsme se tedy věnovat 20 000 lístků zdravotníkům, hasičům i policistům. Jde nám jen o to, říct: ‚Díky za to, jak jste se zachovali! Udělejte si příjemný den, vezměte přítelkyni, přítele, kamaráda, kamarádku a pojďte si konečně užít klidný večer a bavte se! Zasloužíte si to!', popisuje svůj nápad Marek Ztracený.

Dvacet tisíc volných vstupenek bude předáno policejnímu prezídiu, generálnímu ředitelství hasičských sborů a asociaci záchranných služeb.

„Co se týče těch věnovaných lístků, je nám jasný, že nemůžeme překvapit a férově odměnit všechny. Šlo by o statisíce lidí, a to bohužel není reálné. Lístky tedy po domluvě předáme policejnímu prezídiu, generálnímu ředitelství hasičských sborů, asociaci záchranných služeb ČR a vytipovaným nemocnicím (Nemocnice na Bulovce, Thomayerova nemocnice, Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, Fakultní nemocnice Motol, Fakultní nemocnice Brno, Fakultní nemocnice Ostrava, vedení společnosti Nemocnice Pardubického kraje), kteří byli nápadem nadšení a hlavně ví nejlépe, kdo by je měl dostat," vysvětluje Ztracený.

Zdaleka se nejedná o koncerty pouze pro jednotky integrovaného záchranného systému. Dopad pandemie se dotýká všech, a proto se zpěvák rozhodl dát lístky zásadně levněji, než je obvyklé. Navíc první týden bude cena ještě snížená o sto korun při zakoupení prostřednictvím jeho webových stránek. Stačí se jen zaregistrovat na www.marekztraceny.cz do „Ztracené rodiny" a využít unikátní kód, který přijde do mailu. Prodej vstupenek bude zahájen v pondělí 11. 5.

„Jen těžko se dá popsat, jak moc mi chybí ten kontakt s vámi a jak se těším, až zase vběhnu na pódium! Tyhle koncerty by měly být taková malá oslava, poděkování a hlavně radost, že se můžeme zase potkat a bavit se," dodává zpěvák.

Foto © Jaroslav Noska

Foto © Jaroslav Noska

PAVEL KŘÍŽ

PO LETECH V POHÁDCE O STATEČNÉM KOVÁŘI

Slavná filmová pohádka nyní znovu ožívá ve vyprávění proslulého hlavního hrdiny herce Pavla Kříže, doprovázena písněmi v podání Hany a Petra Ulrychových. Supraphon audioknihu s pohádkou Boženy Němcové O statečném kováři vydává v pátek 22. května.

Základem této pohádky je vyprávění o chlapci nadaném nesmírnou silou, zároveň vlídností, dobrotou a empatií. Kovář Mikeš se vydává do světa proto, aby konal dobro. Rád by vysvobodil ze zajetí princezny, ale musí při tom překonat překážky, kladené mu nejen zlým kouzelníkem Černým králem, ale i falešnými kamarády.

Producentka Supraphonu Naďa Dvorská uvedla: *„Nadčasový pohádkový příběh doprovázejí písně napsané Petrem Ulrychem pro stejnojmenný film a nyní i pro chystané představení Městského divadla Brno. Pavel Kříž, původní interpret filmového Mikeše, se tak po několika desetiletích vrací jako vypravěč k postavě, která spoluvytvářela jeho herecké renomé a věhlas.“* **Pavel Kříž k tomu krátce poznamenal:** *„Kováře jsme natáčeli s režisérem Petrem Švédou, když mi bylo pouhých dvaadvacet let. Když dostanete nabídku se ke své postavě po tolika letech vrátit, byť v podobě audioknihy, tak to je výzva, kterou nemůžete odmítnout. Radost a nostalgie zároveň.“*

Audiokniha Supraphonu vznikla na motivy klasické pohádky Boženy Němcové *Neohrožený Mikeš*, dále podle scénáře filmu *O statečném kováři* Bohumila Steinera a Jaroslava Petříka a scénosledu Kláry Latzkové a Igora Ondříčka ke stejnojmennému muzikálu, který se právě nyní chystá ke svému uvedení v Městském divadle Brno.

Městské divadlo Brno nyní připravuje v režii Igora Ondříčka pro svojí open-air **scénu** na **Biskupském dvoře v premiéře divadelní verzi pohádky O statečném kováři**.

SU6609-2

VIDEO

Foto © Martin Kubica

SU4280-2

MIROSLAV SEKERA:

KOMORNÍ HUDBA JE JAKO DOBRÉ PARTNERSTVÍ

Komorní hudbu vnímám jako dobré partnerství, při kterém se navzájem respektujete. Co mě inspiruje ze světa komorní spolupráce nejvíc, tak je právě zpěvnost houslí, lesního rohu nebo i lidského hlasu. Myslím si, že každý klavírista chce dokázat „vyzpívat" kantilénu a melodii jako špičkový zpěvák.

Foto © Vojtěch Havlík

U příležitosti vydání nového alba klavíristy jsme se sešli s klavíristou Miroslavem Sekerou, abychom probrali jak témata spojená s nahrávkou, tak i s plány do budoucna.

Miroslave, co pro Vás bylo hlavním impulsem k tomu, natočit album s hudbou Ference Liszta a Bedřicha Smetany?

Ferenc Liszt byl pro mne vždy velmi zajímavý autor, ač je na něj často nahlíženo jako na skladatele, který jen demonstruje úžasnou techniku. Já ho ale vnímám jako jednoho z největších skladatelů a klavíristů 19. století vedle Fryderyka Chopina a Roberta Schumanna. Když jsem o natočení alba přemýšlel, tak jsem došel k závěru, že právě nyní jsem možná na vrcholu svých sil, a mohu si tak dovolit natočit jeho díla. Po jeho bok jsem postavil Bedřicha Smetanu, a to z více důvodů – natáčím pro český label, jsem český interpret a jsem pyšný, že máme tak fantastické skladatele, se kterými se můžeme chlubit po celém světě. Doufám, že lidé, kteří budou poslouchat mé album, ocení velikost obou skladatelů.

Je pravdou, že Lisztovo klavírní dílo je pro interprety prubířským kamenem? Je opravdu tak náročné?

Z technického hlediska je tam celá řada momentů, které jsou opravdu náročné. Myslím si ale, že pokud klavírista dává na první místo u Lisztovy tvorby technicistní stránku, tak to není správná cesta. Řekl bych, že je důležité ukázat hudebnost, a techniku využívat pro vyzdvižení hudebních kvalit, nikdy naopak.

Hudební historie nám dokládá, že Liszt a Smetana se setkali. Je to tak?

Myslím, že se setkali hned dvakrát. Jednou v Praze a pak také v německém Výmaru, kde Liszt vytvořil významné hudební centrum. Byl to zajímavý hudební institut navštěvován mnoha mladými skladateli a hudebníky ze všech koutů Evropy. Myslím si, že se oba autoři navzájem respektovali a je třeba přiznat, že mladý Smetana chtěl dosáhnout velké klavírní slávy jako Liszt a je to z jeho rané tvorby také znát. Asi nejvíce je to patrné u jeho skici „Macbeth a čarodějnice", kde použil mnoho lisztových technických prvků.

Smetanova díla pro sólový klavír patří především do repertoáru českých klavíristů, zas tak často na světových pódiích v podání zahraničních umělců nezaznívají. Jak vnímáte jeho tvorbu v evropském kontextu?

Já osobně ji vnímám jako tvorbu světovou a je škoda, že není tak známa jako tvorba Lisztova. Možná je to paradoxně také tím, že jeho díla jsou častokrát náročnější než skladby Lisztovy.

Vaše jméno je často spojeno se světem komorní hudby, a to především ze spolupráce s houslistou Josefem Špačkem. Co pro Vás tedy znamenají ty okamžiky, kdy jsem na pódiu zcela sám?

Nemám povahu se profilovat pouze jako sólista. Pro mne je sólové hraní další krásná disciplína. Myslím si také, že v dnešní době je interpretační komplexnost důležitá a potřebná zároveň.

Co Vám přináší do světa sólové hry spolupráce na poli komorní hudby a zároveň Vaše pedagogické působení na HAMU v Praze?

Komorní hudbu vnímám jako dobré partnerství, při kterém se navzájem respektujete. Co mě inspiruje ze světa komorní spolupráce nejvíc, tak je právě zpěvnost houslí, lesního rohu nebo i lidského hlasu. Myslím si, že každý klavírista chce dokázat „vyzpívat" kantilénu a melodii jako špičkový zpěvák.

Může se publikum těšit na koncerty, kdy zahrajete právě skladby z nového supraphonského CD?

Moc mě mrzí, že se z důvodu pandemie nemohl uskutečnit recitál v rámci cyklu Hybatelé rezonance, kde mělo být nové album zároveň pokřtěno, ale věřím, že se koncert objeví v některé z následujících řad cyklu, který se vždy koná v úchvatném prostoru Anežského kláštera v Praze. Když se ale podívám s nadějí do nadcházející sezóny, tak mě čekají koncerty v Japonsku, kde pravidelně koncertuji. Tam bych se měl vedle sólových recitálů setkat i s legendárním japonským violoncellistou Tsuyoshi Tsutsumim, který prý za svůj život zahrál Dvořákův slavný Koncert pro violoncello h moll takřka tisíckrát.

Album jste natočil v Sále Martinů v Lichtenštejnském paláci na pražské HAMU. Jaký je Váš osobní vztah k tomuto místu?

Je to srdeční záležitost, to musím přiznat. Je to nejen má alma mater, ale i mé pedagogické působiště. Sál Martinů je místem, kde jsem měl možnost hrát svůj absolventský recitál, zažil jsem tam mnoho krásných koncertů a chtěl jsem tedy při natáčení pracovat v rámci svého „domovského místa".

Foto © Vojtěch Havlík

TALICHOVA LIBUŠE

Když v září 2012 vnučka dirigenta Václava Talicha v Londýně přebírala cenu Gramophone Award za unikátní nahrávku Smetanovy Mé vlasti z roku 1939, byl jsem přesvědčený, že se tím Talichova diskografie definitivně uzavírá. Talich uvedl celý cyklus symfonických básní v pražském Národním divadle 5. června 1939, necelé tři měsíce poté, co nacistická vojska obsadila jeho zemi. Nahrávka se do dnešních dnů dochovala díky rozhlasovému přenosu koncertu do několika evropských měst – a díky Norskému rozhlasu, jenž koncert zachytil nejmodernější dobovou technologií zvukového záznamu. O její objevení a vynesení na světlo se zasloužil švédský muzikolog Carl-Gunnar Åhlén.

Talichovo poslední slovo to však nebylo. Nahrávka, kterou nyní v Supraphonu vydáváme, vznikla v Národním divadle v Praze za neméně pohnutých okolností 29. května 1939, přesně týden před legendární Mou vlastí. Chtělo by se říci, že vstala jako Fénix z popela, ale byla by to jen část pravdy. Za jejím objevením i obtížnou a nesmírně pečlivou rekonstrukcí stojí Miloš Guth, který zná detailně snad každou vteřinu této nahrávky. Díky němu si dnes můžeme poslechnout – byť pouze ve fragmentu – jedinou dochovanou Talichovu operní nahrávku. Zaznamenané Libušino proroctví ze třetího dějství Smetanovy opery muselo v roce 1939 znít uším Čechů jako ta nejodvážnější deklarace národní hrdosti a statečnosti. Tohle poselství je bezesporu aktuální i po více než osmdesáti letech.

Matouš Vlčinský
producent klasické hudby Supraphonu

LIBUŠE JAKO PROJEV NÁRODNÍHO VZDORU V PROTEKTORÁTU

Když 30. září 1938 v Mnichově zástupci Velké Británie, Francie a Itálie podepsali s Německem dohodu o postoupení českého pohraničního území Sudety Německu, nechtěně tím uspíšili zánik Československa. Dne 15. března 1939 vtrhly na rozkaz Adolfa Hitlera německé bojové jednotky na území tehdy již okleštěného Československa, následující den byl zřízen takzvaný Protektorát Čechy a Morava. Československo tím bylo na šest let uvrženo pod německou nadvládu. Protektorát jako autonomie pod německou správou vydržel jen do 16. září 1940, kdy byl připojen k říšskému celnímu území. Již od počátku Protektorátu Němci krutě terorizovali místní obyvatelstvo a v platnost vstoupily norimberské rasové zákony. Jako reakce na tyto skutečnosti sílil národní odpor proti okupantům.

V těchto pro český národ nelehkých dobách vznikala v Národním divadle v Praze inscenace Smetanovy Libuše, která měla svou premiéru 18. května 1938. Inscenátory byli choreograf Joe Jenčík, scénograf František Kysela, režisér Ferdinand Pujman, sbormistr Jan Mario Ouředník a dirigent Václav Talich. Bylo to Talichovo první, bohužel zároveň i poslední nastudování této opery v jeho životě. Titulní roli ztvárnila do té doby takřka neznámá sopranistka Marie Podvalová. Správce opery Václav Talich ji prosadil i přes prudký odpor ředitele Národního divadla dr. Stanislava Mojžíše-Loma, který by rád v této roli viděl jinak vynikající sopranistku Zdenku Zikovou. Premiéra, kterou živě vysílal Český rozhlas, představovala pro Talicha i Podvalovou velký úspěch a vítězství. O čtyři dny později Český rozhlas pořídil také záznam první reprízy Libuše, konané 22. května 1938, a odvysílal jej 6. července 1938. Kromě Marie Podvalové v ní účinkovali Jan Konstantin jako Přemysl, Miloš Linka jako Radovan a Ota Horáková jako Krasava. Takto po letech vzpomínala na inscenaci Marie Podvalová: „Má první vystoupení v Libuši budou už trvale spojena s dramatickými okamžiky československého lidu v roce 1938, když se připravovala okupační tragédie našeho národa. Zrada jakoby už visela ve vzduchu. Od počátku jsem si uvědomovala, že to má být jiná Libuše, ne jako do té doby chápaný romantický symbol, ale vybídnutí k morální jednotě lidu, výzva k odporu a utvrzení ve víře, že ať se stane cokoli, lid všechny hrůzy slavně překoná a jeho je budoucnost. Když přišla představení v osudném září 1938, byly to pro mě snad nejvzrušenější okamžiky na jevišti. V těchto mobilizačních dnech jsme mnohdy zpívali a hráli třeba jen pro padesát diváků, ale zpívali jsme tak, jakoby Národní divadlo bylo naplněno až po samou klenbu. Když v březnu 1939 přišli okupanti, stalo se z Libuše představení vzpoury provázené tichými demonstracemi slz v hledišti i na jevišti. Závěrečné věštbě naslouchali diváci vstoje a na konci opery bouřívala prostorami Národního divadla naše hymna, ovšem jen do té doby, než Němci ještě před zakončením sezóny Libuši zakázali…“

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: **SUPRAPHON, a. s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630**
promotion: **promo@supraphon.cz;** obchodní oddělení: **obchod@supraphon.cz**
www.supraphon.cz
www.youtube.com/supraphon
www.facebook.com/Supraphon